

Arrest

nr. 45 518 van 28 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 2 april 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 maart 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. BOGAERTS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op 25 augustus 2009 een asielaanvraag in. Op 11 maart 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U zou over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Sylhet. Sinds 2000 zou u actief geweest zijn als lid van de Chatra Dal, de studentenvleugel van de "BNP" (Bangladesh Nationalist Party). In 2006 zou u benoemd zijn tot president van ward 27 van de Jubo Dal, een andere afdeling binnen de "BNP". U zou zeer actief geweest zijn. In januari 2008 zou u aangeklaagd zijn wegens afpersing. Daar de politie u zocht, zou u

ondergedoken zijn, maar toch wist u uw politieke activiteiten verder te zetten. Op 16 juli 2008, op de terugweg van een vergadering, zou u aangevallen zijn door een bende van de Awami League. U zou ernstig gewond zijn en u diende een week in het ziekenhuis te verblijven. In het ziekenhuis zou u een interview gegeven hebben aan een journalist die het gebeuren in de krant publiceerde. In oktober 2008 zou u een tweede maal aangeklaagd zijn, deze maal wegens plunderen. Een borg zou u geweigerd zijn. In juni 2009 zou u een derde maal aangeklaagd zijn. Daar de Awami League ondertussen de macht overgenomen had, zou de zoektocht naar u geïntensifieerd zijn. U zou besloten hebben om Bangladesh te verlaten. Op 10 juli 2009 zou u naar India gegaan zijn. In een onbekende haven werd u op een schip geplaatst, dat na een onbekende tussenstop in Frankrijk aanmeerde. Op 25 augustus 2009 diende u in België een asielaanvraag in. Ter ondersteuning van uw asielrelaas verwees u naar volgende documenten: drie aanklachten en hun vertaling, uw geboorteakte, een brief van uw advocaat, zakelijke documenten, een Belgische doktersattest, Bengaalse medische attesten, foto's, een krant en een partijbrief.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Zo was u vooreerst niet in staat om een identiteitsdocument met foto voor te leggen. Uw geboorteakte kan op iedereen slaan. U kunt dus niet aannemelijk maken de persoon te zijn die in de door u voorgelegde documenten vernoemd staat. Wat er verder ook van zij, de door u ingeroepen vrees voor vervolging is weinig geloofwaardig. U beweerde in drie verschillende zaken aangeklaagd te zijn, maar uw uiterst beperkte kennis omtrent deze aanklachten en uw weinig waarschijnlijke daden als vervolgd man, breken het geloof in uw ingeroepen vrees af. U legde drie verschillende aanklachten voor. Het is echter niet voldoende om documenten voor te leggen. U dient deze ook te ondersteunen met aannemelijke verklaringen. Zo beweerde u vooreerst van elke aanklacht enkel de "ezahar" voor te leggen, terwijl uit uw vertaling blijkt dat de "FIR" (First Information Report) ook deel uitmaakt van uw documenten (gehoorverslag CGVS p. 6). Voorts beweerde u initieel dat uw advocaat deze documenten mits smeergeld op een illegale manier diende te verkrijgen, daar het volgens u in Bangladesh niet mogelijk is om de juridische documenten in een aanklacht legaal te verkrijgen (gehoorverslag CGVS p. 7). Toen er u op gewezen werd dat dit weinig logisch lijkt, daar het voor een advocaat zo onmogelijk zou zijn om zijn cliënt te verdedigen, bleef u bij uw verklaring. Hierna werd er u op gewezen dat het niet aannemelijk is dat een notaris deze illegaal verkregen kopies zou afstempelen (daar het illegale kopies zijn doet de stempel van de notaris immers niets af), veranderde u plots uw verklaring: het zou toch mogelijk zijn in Bangladesh om de nodige juridische documenten te bekomen, maar dat het afhankelijk is van de corruptie van de politie (gehoorverslag CGVS p. 7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt overigens dat het verkrijgen van een gecertificeerde kopie van een "FIR" met behulp van een advocaat relatief eenvoudig is. Deze vaststellingen doet reeds twijfel rijzen bij de authenticiteit van uw documenten. Voorts dient opgemerkt dat uw kennis omtrent uw aanklachten opvallend laag is. Zo wist u niet onder welke artikels u steeds aangeklaagd werd (gehoorverslag CGVS p. 7, 8, 9). U had het zelfs over 3-4 artikels waarbij u onder uw eerste twee aanklachten aangeklaagd zou zijn, terwijl uit uw documenten duidelijk blijkt dat u in uw eerste aanklacht slechts onder twee artikels aangeklaagd werd en in uw tweede aanklacht onder één artikel. Ook bleef u zeer vaag over de juridische stappen die uw advocaat in uw voordeel deed. U had het over mislukte aanvragen tot borg, maar welke andere juridische stappen uw advocaat zoal zette, daar heeft u geen weet van (gehoorverslag CGVS p. 7, 8, 9). U wist zelfs niet of uw advocaat reeds voor de rechtbank diende te verschijnen om u te verdedigen. U had er ook geen weet van welke rechtbanken en welke rechters uw zaken behandelen (gehoorverslag CGVS p. 9). Ook wist u niet of er nog juridische documenten in uw juridisch dossier zouden bestaan (gehoorverslag CGVS p. 8, 9). Uw kennis omtrent uw aanklachten was dus opvallend laag. Gezien deze vaststelling lijkt het dan ook aangewezen dat u geregeld contact heeft met uw advocaat in Bangladesh. U vreesde deze aanklachten immers dusdanig dat u Bangladesh diende te verlaten, waardoor het aannemelijk is dat u deze zaken op de voet zou volgen. U gaf echter toe dat u niet eens zeker wist of er nu al dan niet een vonnis uitgesproken kon zijn (gehoorverslag CGVS p. 8). Vanuit België zou u nooit contact hebben gehad met uw Bengaalse advocaat; elk contact gaat via uw vader (gehoorverslag CGVS p. 8). Echter gezien uw ingeroepen vrees voor vervolging, mag er van u meer getoonde interesse verwacht worden. Uw verklaring, dat u te weinig geld heeft om naar Bangladesh te bellen is onafdoende. U kon uw advocaat immers ook via een brief contacteren. Uw gebrekkige interesse en uw gebrek aan inzet bij het verkrijgen van de nodige informatie breken de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees af. Ook de publieke daden die u als vervolgd man stelde, breken de ernst van uw ingeroepen vrees af. Hoewel u beweerde sinds januari 2008 een gezocht man te zijn, bleef u toch politiek actief en dit tot juli 2008 (gehoorverslag CGVS p. 6, 7). Ook is het bevreemdend dat u met naam en toenaam verscheen in

een krantenartikel. Hoewel u op dat ogenblik gezocht werd voor een aanklacht waar u een straf van 10 tot 12 jaren voor vreesde, zag u er blijkbaar geen graten in om terwijl u voor een week in een ziekenhuis verbleef een interview af te geven dat in een krant verscheen samen met uw foto (gehoorverslag CGVS p. 8). Van een gezocht man kan men toch enige voorzichtigheid verwachten. Ook verklaarde u af en toe nog in uw winkel te werken en bij aanvang van uw gehoor beweerde u zelfs op uw thuisadres te hebben verbleven tot de dag dat u Bangladesh verlaten heeft (gehoorverslag CGVS p. 2). Daar het bevreemdend is dat een man gezocht in drie verschillende aanklachten gewoon thuis zou wonen, werd u om verheldering gevraagd. Plots beweerde u echter dat u niet altijd thuis was, u sliep niet meer in uw huis, maar overdag was u wel thuis (gehoorverslag CGVS p. 10). Daar het de politie ook toegestaan is om een gezocht persoon overdag bij hem thuis te zoeken, is deze verklaring weinig aannemelijk. U wist uw vrees voor vervolging dan ook niet geloofwaardig te maken. Tenslotte dient er nog gewezen te worden op uw weinig geloofwaardige beschrijving van uw vluchtroute. U beweerde Bangladesh per schip verlaten te hebben, maar buiten de kleur van dit schip kende u geen enkel ander detail zoals de naam, vracht, bemanning, vlag, enz. (gehoorverslag CGVS p. 3). Ook wist u niet in welk land u de eerste maal aanmeerde (u wist enkel dat het een moslimland was) en u wist niet in welke haven van Frankrijk u uiteindelijk aan land ging (gehoorverslag CGVS p. 3). Uw beschrijving van uw vluchtroute was dan ook vaag en weinig overtuigend. U wist niet aannemelijk te maken nood te kennen aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Zoals reeds opgemerkt mag de authenticiteit van de documenten die uw ongelooftwaardige asielrelaas dienen te ondersteunen, zoals de krant, uw juridische documenten en de brief van uw advocaat, betwijfeld worden. Het geboortecertificaat vormt een begin van bewijs omtrent identiteit, maar zonder foto kan u niet aannemelijk maken deze persoon te zijn. Uw zakelijke documenten voegen niets wezenlijks toe aan uw administratief dossier. Uw Belgische en Bengaalse medische documenten wijzen enkel op uw medische situatie op een bepaald moment, zonder dat zij de door u beweerde oorzaak weten te ondersteunen. De foto's van uw verwondingen voegen niets toe aan uw dossier, daar deze in verschillende omstandigheden opgelopen kunnen zijn. De foto van de politieke rally voegt niets toe aan uw relaas. De partijbrief is gesolliciteerd van aard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing een schending van de artikelen 3 en 6 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet van 1980 inhoudt.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt zijn originele geboorteakte voor. Deze akte kan een begin van bewijs zijn doch aangezien verzoeker geen ander officieel identiteitsdocument neerlegt met foto kan niet met relatieve zekerheid worden vastgesteld of deze akte hem betreft. Verzoeker toont zijn identiteit niet aan wat een gebrek aan medewerking inhoudt.

3.2. Verzoeker brengt geen enkel nuttig gegeven aan dat kan aantonen dat hij illegaal per schip naar Europa heeft gereisd. Hij is niet enkel onbekend met de naam, de nationaliteit en de vlag waaronder het schip voer maar kan evenmin de vracht enigszins beschrijven. De bewering dat het om een wit containerschip ging (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en interview DVZ) kan geenszins wijzen op de waarachtigheid van de overtocht. Ten slotte weet verzoeker niet waar het schip tussentijds stopte. Dat *“hij de vluchtroute niet kende aangezien hij Bangladesh nooit eerder had verlaten”* kan geenszins volstaan om verzoekers verregaande onwetendheid aangaande het schip en zijn bemanning te verklaren. Verzoeker toont niet aan illegaal gereisd te hebben en aldus maakt hij niet aannemelijk dat hij geen paspoort kan voorleggen.

3.3. Verzoeker stelt te vrezen voor vervolging door aanhangers van de Awami League enerzijds en anderzijds een gerechtelijke vervolging te vrezen door de Bengalese autoriteiten. Ter ondersteuning van zijn asielmotieven legt hij juridische documenten, medische attesten, een partijbrief, een brief van zijn advocaat, zakelijke documenten, krantenknipsels en foto's voor. De Commissaris-generaal hecht echter geen geloof aan verzoekers voorgehouden vrees en stelt *“U beweerde in drie verschillende zaken aangeklaagd te zijn, maar uw uiterst beperkte kennis omtrent deze aanklachten en uw weinig waarschijnlijke daden als vervolgd man, breken het geloof in uw ingeroepen vrees af”*.

3.4. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins zijn politiek profiel aannemelijk maakt. In zoverre verzoeker voorzitter was van Ward 27 voor de Jubo Dal en hij *“veel verantwoordelijkheden”* had, *“campagne”* moest voeren en *“bij de verkiezingen dan regel ik alles”* dan kan verwacht worden dat verzoeker deze publieke functie uitvoerig kan toelichten. Dit is niet het geval. Verzoeker beperkt zich tot het poneren van zijn lidmaatschap en enkele algemeenheden en dit niettegenstaande uit het CGVS-verhoor blijkt dat hem herhaaldelijk gevraagd werd concrete voorbeelden te geven van zijn activiteiten. Verzoeker toont geenszins aan dat hij de functie van voorzitter kreeg. Zijn inhoudelijke verklaringen zijn vaag en nietszeggend waardoor niet aannemelijk is dat hij *“speeches”* gaf en *“mensen waren onder de indruk”* (zie CGVS-verhoor p.5-6). Aan de neergelegde partijbrief kan dan ook geen geloof worden gehecht en bovendien hebben dergelijke stukken geen officieel karakter zodat de bewijswaarde slechts relatief is en onvoldoende om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen.

3.5. Verzoeker verwijst naar de voorgelegde krantenartikelen waarin hij vermeld wordt. Een krantenartikel waarin verzoeker geïnterviewd wordt kan bezwaarlijk een afdoende (begin van) bewijs van zijn identiteit uitmaken nu de bewijswaarde van krantenartikels relatief is en algemeen bekend is dat de pers ook een lucratieve onderneming is die niet weigert om artikels en publiciteit tegen betaling te publiceren.

3.6. Verzoeker legde juridische documenten aangaande de drie aanklachten voor. Documenten moeten hoe dan ook onderbouwd worden met geloofwaardige en coherente verklaringen, wat in casu niet het geval is. Verzoeker legt namelijk een uiterst beperkte kennis aan de dag betreffende de inhoud en de aard van de documenten die werden voorgelegd en daarenboven legde hij tegenstrijdige verklaringen af over de wijze waarop hij deze juridische documenten verkreeg. Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat *“verweerster schijnt te vergeten dat als mensen vlucht dit meestal gehaast is en zij niet eerst al hun papieren kunnen uitzoeken”*. De Raad stelt vast deze bewering bezwaarlijk kan overtuigen nu uit het administratieve dossier blijkt dat de juridische documenten pas tijdens het verhoor door de Commissaris-generaal, zeven maanden na zijn vlucht uit Bangladesh, werden neergelegd. De echtheid van deze stukken wordt daarenboven verder ondergraven door verzoekers verklaringen dat *“smeergeld”* moet betaald worden *“normaal kan je dit niet krijgen, is illegaal, advocaat (...) koopt mensen om”* en *“volgens bengals systeem kan je dit niet krijgen, je moet altijd mensen omkopen”* (CGVS-verhoor p.7). Verzoeker bevestigt aldus dat hij de stukken frauduleus heeft verkregen terwijl uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier (Cedoca bgd2004-001w) blijkt dat deze stukken met de nodige authenticaties op eenvoudige wijze officieel konden worden verkregen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de neergelegde gerechtsstukken te meer nu verzoekers kennis uiterst miniem is aangaande de aanklachten en hun wettelijke grond, net als zijn kennis over de gerechtelijke stappen van zijn advocaat. Verzoeker weet niet of zijn advocaat voor een rechtbank is verschenen, welke rechtbank bevoegd is en of er nog juridische documenten in zijn dossier zitten (zie gehoorverslag CGVS, p.7-

9). In het verzoekschrift merkt verzoeker op *“dat hij geen advocaat is en daar geen kennis van heeft”* en benadrukt hij *“dat hij zeer weinig tot geen contact had met zijn advocaat die voor hem werd aangesteld”*. Van een kandidaat-vluchteling die een dermate vrees voor vervolging ervaart dat hij hierdoor zijn familie moet achterlaten en beslist om naar Europa te vluchten, kan echter redelijkerwijze verwacht worden dat hij een minimum aan kennis heeft of minstens interesse vertoont in de rechtszaak die aan de basis lag van zijn vlucht naar Europa. Overigens kan slechts een verregaande desinteresse worden vastgesteld nu verzoeker stelt de documenten zelfs niet gelezen te hebben alvorens deze neer te leggen en niets te weten over de huidige stand van de gerechtelijke procedure nu hij geen indirect dan wel direct contact met zijn advocaat heeft opgenomen. Daargelaten het feit of verzoeker al dan niet op de hoogte moet zijn van de toepasselijke wetsartikelen, is er geen doorgedreven (juridische) kennis nodig om de aanklachten en de voorgelegde documenten in eenvoudige taal toe te lichten. Verzoeker moet ook los van deze documenten weten waarvan hij precies beschuldigd werd. Dit is niet het geval en verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat hij is moeten vluchten omwille van de beschuldigingen opgenomen in de neergelegde documenten.

3.7. De ernst van verzoekers vrees voor vervolging, voor zover waarachtig, wordt verder ondergraven door de vaststelling dat hoewel verzoeker na de eerste aanklacht in januari 2008 gezocht werd door de autoriteiten, hij toch openlijk politiek actief bleef, overdag op zijn thuisadres verbleef, zijn winkel verder uitbaatte en hij bovendien met zijn naam en foto in een krantenartikel verscheen (zie gehoorverslag CGVS, p.6-8 en 10). Daargelaten of *“Verzoeker (...) niet de eerste politieke activist [is] (...), die zijn werk blijft verder zetten ondanks gevaar”*, kan in het licht van zijn oppervlakkige verklaringen geen geloof worden gehecht aan zijn profiel van zowel politiek geëngageerd zijn noch van zijn activisme. Overigens is dit strijdig met het doorgedreven gebrek aan interesse die verzoeker ook thans toont inzake zijn beweerde gerechtelijke vervolging en zijn de verklaringen hieromtrent vaag en tegenstrijdig. Verder werd reeds gewezen op de geringe bewijswaarde van een krantenartikel dat verzoeker tijdens het CGVS-verhoor toelicht maar waarvan geen eensluidende vertaling werd toegevoegd. De Belgische en Bengalese medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de verzoekende partij haar verwondingen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen; hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen (RvS 10 juni 2004, nr. 132.261; RvV 11 juni 2008, nr. 12.474; RvV 10 oktober 2007, nr. 2468). Aldus maakt verzoeker geenszins aannemelijk te zijn aangevallen door aanhangers van de Awami League, noch steeds vervolging door hen te vrezen.

3.8. De brief van zijn advocaat heeft geen officieel karakter maar is een persoonlijke getuigenis zodat de bewijswaarde slechts relatief en niet voldoende is om het gebrek aan geloofwaardigheid van het relaas van een asielzoeker te herstellen. Tot slot zijn de neergelegde zakelijke documenten en foto's niet dienstig nu ze verzoekers asielrelaas niet ondersteunen.

3.9. Verzoeker toont geen politiek profiel aan zodat een vervolging hiervoor door de Bengalese overheid of aanhangers van de Awami League niet gefundeerd is. Verzoeker tracht zijn asielrelaas te staven aan de hand van gefabriceerde stukken wat zijn geloofwaardigheid geheel onderuit haalt.

3.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Voor zover verzoekers gerechtelijke vervolging waarachtig zou zijn - quod non -, toont hij niet aan dat deze onterecht is, noch dat hij geen beroep kan aantekenen, noch dat hij hiervoor een reëel risico op ernstige schade zal oplopen. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december

1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK